

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul în anulare declarat de către condamnatul Panciuc Andrei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe:

Panciuc Andrei XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 02.10.2017 - 15.11.2017 (prima instanță);
2. 07.12.2017 - 24.01.2018 (instanța de recurs);
3. 17.04.2018 - 18.09.2018 (instanța de recurs în anulare).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți /sediul central/ din 15 noiembrie 2017, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Panciuc Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 134 ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul, fiind posesor al permisului de conducere nr. XXXXX, la data de 09.09.2017, aproximativ la ora 23:40 min., conducând automobilul de model „Ford focus”, cu nr/î. XXXXX și deplasându-se pe traseul R-14 intersecția cu drumul ce duce spre lacul din mun. Bălți, a comis accident rutier. Deplasându-se la fața locului, colaboratorii de poliție l-au suspectat pe Panciuc Andrei de întrebuințarea băuturilor alcoolice având simptome vizibile de ebrietate. Fiind supus testării alcoolscopice cu alcotesterul „Drager”, s-a constatat că concentrația de alcool pur în aerul expirat de Panciuc Andrei este de 0,56 mg/l, fiind condus la Dispensarul narcologic al Spitalului municipal Bălți, conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 3720 din 10.09.2017, s-a constatat că Panciuc Andrei s-a aflat în stare de ebrietate alcoolică în momentul conducerii mijlocului de transport. De la el au

fost recoltate probe biologice de sânge pentru examinare toxicologică și potrivit raportului de expertiză medico-legală toxicologică nr. 666 din 15.09.2017, în mostrele de sânge prelevate de la Panciuc Andrei, s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,41%, echivalent a 1,41 g/l care, în temeiul art. 134¹² Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate de grad avansat.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost calificate de către prima instanță conform prevederilor art. 264¹ alin. (1) Cod penal, *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu recurs de către:

3.1 Procurorul în Procuratura mun. Bălți, Gordilă Alexandru, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea soluționării chestiunii privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată, pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care, a fi încasate cheltuielile de judecată din contul inculpatului în sumă de 420 lei, invocând că conform art. 227-229 Cod de procedură penală, cheltuielile de judecată cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, iar plata acestora sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Astfel, legea permite ca cheltuielile judiciare să fie suportate de condamnați, însă instanța de judecată a respins încasarea acestora.

3.2 Avocatul Botnari Valeriu împreună cu condamnatul Panciuc Andrei, prin care a solicitat casarea sentinței în latura stabilirii pedepsei, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia condamnatul să fie declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, cu liberarea de la răspunderea penală, prin aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 55 Cod penal, și tragerea la răspundere contravențională sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 40 ore, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, invocând că pedeapsa stabilită lui Panciuc Andrei este extrem de dură și lipsită de un careva factor justificativ. În susținerea poziției s-a referit la art. 5 alin. (1) Cod penal, care declară principiul democratismului la aplicarea normelor Codului penal și stabilește, că persoanele care au săvârșit infracțiuni sânt egale în fața legii și sânt supuse răspunderii penale fără deosebire de sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație. Potrivit art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai

aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Potrivit normei art. 55 al. (1) Cod penal, persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, cu excepția infracțiunilor prevăzute la art. 181¹, 256, 303, 314, 326 alin. (1) și (11), 327 alin. (1), 328 alin. (1), 332 alin. (1), 333 alin. (1), 334 alin. (1) și (2), 335 alin. (1) și art. 335¹ alin. (1), poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale. Prin sentință, Panciuc Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de 264¹ alin. (1) Cod penal, care potrivit alin. (2) art. 16 Cod penal este calificată ca ușoară. Drept circumstanțe atenuante ale răspunderii instanța, în corespundere cu art. 76 Cod penal a stabilit faptul că inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune ușoară, a recunoscut integral vina, a colaborat activ cu organul de urmărire penală și instanța de judecată, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, în temeiul art.364¹ Cod de procedură penală, solicitând aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, cu încetarea procesului penal în privința sa, cu atragerea la răspundere contravențională.

A mai indicat că prima instanță nu a identificat circumstanțe ce agravează răspunderea față de inculpat. Pornind de la cele menționate se face clar, că în speță este de față totalitatea indicilor legali care permit aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 55 Cod penal și anume liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională pentru săvârșirea pentru prima oară a unei infracțiuni ușoare, în cazul în care și-a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, astfel constatându-se că corectarea este posibilă fără a fi supus răspunderii penale. Potrivit art. 1 Cod de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetare a infracțiunilor, presupuse sau săvârșite, astfel, ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită de comiterea infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2018 apelul declarat de către procuror a fost respins ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Botnari Valeriu împreună cu condamnatul Panciuc Andrei a fost admis din alte motive, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o hotărâre nouă potrivit modului prevăzut de prima instanță prin care, Panciuc Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, și în baza acestei legi cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, și art. 79 Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 60 ore, cu privarea de dreptul de

a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani, în rest s-au menținut dispozițiile sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de recurs a indicat că va respinge solicitarea acuzatorului de stat, care a contestat sentința doar în latura încasării cheltuielilor judiciare, cu dispunerea încasării în beneficiul statului de la inculpatul Panciuc Andrei a sumei de 420 lei, or, aceasta este obligația acuzării în calitate de autoritate a statului de a acumula probele necesare, ce demonstrează vinovăția și identifică persoana vinovată în comiterea unei infracțiuni, a mai menționat obligația pozitivă a statului de a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului și implicit asumarea cheltuielilor aferente procesului din contul statului-în cazul dat a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei medico-legale în scopul stabilirii naturii și gradului stării de ebrietate a inculpatului la momentul comiterii faptei prejudiciabile.

La fel, instanța de recurs a statuat că dispozițiile art. 227 Cod de procedură penală, expres stabilesc din ce sunt constituite cheltuielile judiciare și în special pct. 4) alin. (2) al respectivului articol cert stabilește, că în cazul efectuării unei expertize pot fi atribuite ca cheltuieli judiciare doar sumele cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei și nicidecum însăși cheltuielile suportate integral pentru efectuarea unei expertize când aceasta are statutul de probă în procesul penal.

4.2 Instanța de recurs a constatat că pedeapsa stabilită sub formă de 134 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, nu corespunde principiilor generale de aplicare a pedepsei, la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță urma să țină cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de prevederile art.7, 61, 75-76,79 Cod penal, or, inculpatul este tras pentru prima dată la răspundere penală, și pentru prima dată a comis o infracțiune ușoară, a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise, careva circumstanțe agravante în privința acestuia ne fiind constatate.

Instanța de recurs a mai indicat că, după examinarea cauzei în prima instanță, au intervenit modificări la art. 76, 79 Cod penal, astfel, vârsta de la 18 până la 21 ani a inculpatului, constituind o circumstanță atenuantă, care poate fi considerată de instanță ca excepțională. În asemenea circumstanțe, instanța de recurs, a reținut în sarcina inculpatului ca circumstanța atenuantă excepțională, comiterea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani dar nu a atins vârsta de 21 de ani și îi va aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de lege și anume muncă neremunerată în folosul comunității la limita minimă posibilă pentru această categorie de pedeapsă prevăzută de art. 67 Cod penal, de 60 ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, pedeapsă pe care instanța de recurs a considerat-o echitabilă faptei infracționale săvârșite și fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare a vinovatului.

Cu privire la solicitarea recurenților de a fi aplicate prevederile art. 55 Cod penal, instanța de recurs a constatat că în privința lui Panciuc Andrei acestea nu pot fi aplicate, or această solicitare fiind în contradicție cu prevederile art. 24 Cod penal, conform căruia, persoana care a săvârșit o infracțiune în stare de ebrietate, produsă de alcool sau de alte substanțe, nu este liberată de răspundere penală.

5. Decizia instanței de recurs este atacată, cu recurs în anulare de către condamnatul Panciuc Andrei, fără a invoca nici un temei prevăzut de art. 453 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, cu liberarea de la răspundere penală prin aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, și tragerea la răspundere contravențională sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 40 ore, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, indicând că:

- pedeapsa stabilită este extrem de dură;
- au fost stabilite circumstanțe atenuante, infracțiunea este una ușoară, a recunoscut vina, nu au fost identificate circumstanțe agravante;
- în speță sunt prezenți indici legali care permit aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal.

6. La recursul în anulare declarat de condamnat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentare a învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul în anulare înaintat, a solicitat a decide asupra inadmisibilității recursului în anulare cu menținerea deciziei instanței de recurs motivând prin faptul că, recurentul a invocat drept temei pentru declararea recursului în anulare și redeschiderea procesului, dezacordul cu individualizarea pedepsei, criticând mărimea și categoria pedepsei stabilite inculpatului, fără a invoca și a argumenta în ce constă viciul fundamental în sensul art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul în anulare declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul în anulare, instanța de recurs în anulare este în drept să admită recursul în anulare și să dispună rejudecarea de către instanța de recurs ordinar, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs în anulare.

Conform art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii

precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul R. Moldova despre depunerea cererii.

Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată potrivit dispoziției art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, este o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția R. Moldova și de alte legi naționale.

Coroborând argumentele invocate în recursul în anulare cu prevederile legale ale actelor internaționale și naționale, Colegiul penal lărgit menționează următoarele.

Necontestându-se fondul învinuirii, pe care condamnatul conform stării de fapt o consideră demonstrată și stabilită în corespundere cu circumstanțele cauzei, se contestă pedeapsa aplicată prin decizia din 24 ianuarie 2018, care în opinia recurentului este extrem de dură și lipsită de factori justificativi, solicită aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal cu liberarea de răspundere penală.

Prin decizia din 24 ianuarie 2018, la stabilirea pedepsei inculpatului, s-a ținut cont de faptul că este prezentă o circumstanță excepțională – infracțiunea a fost comisă de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani dar nu a atins vârsta de 21 ani, inculpatul este tras pentru prima dată la răspundere penală și pentru prima dată a comis o infracțiune ușoară, a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise, careva circumstanțe agravante în privința acestuia nu s-au constatat.

Instanța de recurs în anulare mai constată că, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată în prima instanță din 07.11.2017(f.d. 71), inculpatul a indicat că nu cunoaște limba de stat, din care motiv în ședință a fost invitat interpretul, Mateișen Alexandru.

Astfel, rezultă că condamnatul Panciuc Andrei, nu cunoaște limba de stat, iar constatând acest fapt, cum prima instanță așa și instanța de recurs urmau să verifice dacă organul de urmărire penală a respectat dreptul învinuitului la prezența interpretului la etapa respectivă a procesului penal, căci conform prevederilor art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, încălcarea la prezența interpretului atrage nulitatea actului procedural.

Lecturând sentința și decizia din 24 ianuarie 2018 atacate, instanța de recurs în anulare conchide că în ele nu se regăsește analiza și aprecierea instanțelor privitor la lipsa interpretului la etapa urmăririi penale, la cunoașterea limbii de stat de către condamnatul Panciuc Andrei, ceea ce constituie un viciu fundamental, căci încălcarea la prezența interpretului, se recunoaște a fi o încălcare esențială a drepturilor învinuitului – inculpatului, prevăzută și de art. 6 CEDO „Dreptul la un proces echitabil”.

Colegiul penal lărgit mai constată că prima instanță constatând că inculpatul nu cunoaște limba de stat și asigurându-i interpret în prima instanță, conform

materialelor cauzei, nu i-a înmănat sentința în limba rusă, ce la fel urma să fie depistat de instanța de recurs ordinar, analizat și motivat în decizia adoptată.

Colegiul penal lărgit conchide că instanța de recurs ordinar a adoptat o decizie prin care nu s-a expus asupra tuturor circumstanțelor esențiale ale cauzei, care nu poate fi menținută, urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de recurs ordinar.

8. La rejudecarea cauzei, instanța de recurs urmează să se conducă de dispozițiile art. 457, 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra tuturor motivelor indicate în recursurile procurorului și avocatului împreună cu inculpatul, iar în măsura competenței sale și asupra motivelor din recursul în anulare declarat de condamnat, să cerceteze și să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să – și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 449 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu prevederile art. 457, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul în anulare declarat de către condamnatul Panciuc Andrei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Panciuc Andrei XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Bălți în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **18 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

O P I N I E   S E P A R A T Ă

în conformitate cu prevederile art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală (în cauza **Panciuc Andrei XXXXX**)

1. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 iunie 2018 a fost adoptată în cadrul judecării recursului în anulare în cauza indicată următoarea soluție: „Admite recursul în anulare declarat de către condamnatul Panciuc Andrei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Panciuc Andrei XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Bălți în alt complet de judecată”.

2. Deși am semnat decizia sus-indicată, nu am susținut soluția adoptată și am considerat că recursul în anulare urma a fi respins cu menținerea hotărârii atacate din următoarele considerente.

2.1. Astfel, prin sentința Judecătorei Bălți /sediul central/ din 15 noiembrie 2017, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Panciuc Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 134 ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul, fiind posesor al permisului de conducere nr. XXXXX, la data de 09.09.2017, aproximativ la ora 23:40 min., conducând automobilul de model „Ford focus”, cu nr/î. XXXXX și deplasându-se pe traseul R-14 intersecția cu drumul ce duce spre lacul din mun. Bălți, a comis accident rutier. Deplasându-se la fața locului, colaboratorii de poliție l-au suspectat pe Panciuc Andrei de întrebuițarea băuturilor alcoolice având simptome vizibile de ebrietate. Fiind supus testării alcoolscopice cu alcotesterul „Drager”, s-a constatat că concentrația de alcool pur în aerul expirat de Panciuc Andrei este de 0,56 mg/L, fiind condus la Dispensarul narcologic al Spitalului municipal Bălți, conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 3720 din 10.09.2017, s-a constatat că Panciuc Andrei s-a aflat în stare de ebrietate alcoolică în momentul conducerii mijlocului de transport. De la el au fost recoltate probe biologice de sânge pentru examinare toxicologică și potrivit raportului de expertiză medico-legală toxicologică nr. 666 din 15.09.2017, în mostrele de sânge prelevate de la Panciuc Andrei, s-a depistat alcool etilic în cantitate de

1,41%, echivalent a 1,41 g/l care, în temeiul art. 134¹² Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate de grad avansat.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost calificate de către prima instanță conform prevederilor art. 264¹ alin. (1) Cod penal, *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

2.2. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2018 apelul declarat de către procuror a fost respins ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Botnari Valeriu împreună cu condamnatul Panciuc Andrei a fost admis din alte motive, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o hotărâre nouă potrivit modului prevăzut de prima instanță prin care, Panciuc Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, și în baza acestei legi cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, și art. 79 Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 60 ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani, în rest s-au menținut dispozițiile sentinței.

2.3. Recurs în anulare a depus condamnatul Panciuc Andrei, care, necontestând fondul învinuirii înaintate, a solicitat constatarea faptului că instanța a adoptat o hotărâre nefondată în latura stabilirii pedepsei, precum și aplicarea în privința sa a prevederilor art. 55 Cod penal, considerând că el urmează a fi liberat de răspundere penală.

2.4. Potrivit prevederilor art. 453 alin.(1) Cod de procedură penală hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Alin. (2) al aceluiași articol prevede, că recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

Totodată art. 455 alin (1) pct. 7) stabilește care urmează a fi conținutul recursului în anulare și că acesta trebuie să conțină motivele cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

În același context subliniem, că potrivit prevederilor art. 6 alin. (1) pct. 44) *viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată* – încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

2.5. Analizând recursul condamnatului, am constatat, că acesta nu conține nici o referire la un viciu fundamental, nu se argumentează ilegalitatea hotărârilor prin prisma viciului fundamental.

Mai mult decât atât, existența viciului fundamental, care a fost pus la baza anulării hotărârilor pronunțate în cauză de către instanța de recurs, neasistarea inculpatului de către interpret la etapa urmăririi penale, **nu a fost invocată de către inculpat la nici o etapă a procesului penal, nu a fost invocată nici în instanța de recurs în anulare.**

Este de menționat faptul, că inculpatul a fost asistat la toate etapele procesului penal de avocat, n-a contestat la finele urmăririi penale actele de procedură, în instanțele de judecată a fost asistat de interpret, n-a declarat că nu îi este clară învinuirea, dimpotrivă, a solicitat examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, cerere susținută în ședința de judecată, inclusiv și de avocatul inculpatului, astfel recunoscând legalitatea probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Considerăm, că hotărârea judecătorească contestată n-a fost afectată de vreun viciu fundamental și urma a fi menținută, iar solicitările inculpatului cu privire la individualizarea incorectă a pedepsei stabilite nu constituie viciu fundamental și nu poate servi drept temei de casare a hotărârii contestate, din aceste considerente recursul în anulare urma a fi declarat inadmisibil după conținut încă la etapa admisibilității acestuia.

Judecător

Nadejda Toma

Judecător

Cobzac Elena